

Στις 7 Γενάρη έφυγε από τη ζωή η συντρόφισσά μας Αλεξάνδρα (Αλέκα) Λέκκα.

Η Αλέκα γεννήθηκε το 1965 στην Αθήνα και από τα μαθητικά της χρόνια στρατεύτηκε στην Αριστερά. Το 1982-3, μπαίνοντας στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, συμμετείχε στη δημιουργία της Συνεργασίας Ανεξαρτήτων Φιλοσοφικής (ΣΑΦ), ενός σχήματος που συμμετείχε στις Αριστερές Συσπειρώσεις Φοιτητών. Η ΣΑΦ ήταν ένα χωρίς προηγούμενο πείραμα διαμόρφωσης μιας συλλογικότητας που να συνδυάζει τη μαζική απεύθυνση με τον αγώνα ενάντια στον αστικό εκσυγχρονισμό στα πανεπιστήμια. Από τα φυλλάδια της ΣΑΦ, που ξέφευγαν από τον ιδεότυπο της παραταξιακής προκήρυξης, μέχρι τις εκδηλώσεις για την Ιστορία και το Σχολείο, και από τη μάχη ενάντια στα Εξάμηνα μέχρι τη μάχη ενάντια στη μεταρρύθμιση Κοντογιαννόπουλου, η Αλέκα συμμετείχε με τον πιο ενεργό τρόπο, αφήνοντας το δικό της ίχνος στο φοιτητικό κίνημα. Αδιόριστη εκπαιδευτικός στη δεκαετία του 1990 θα πάρει μέρος στους μεγάλους αγώνες ενάντια στην κατάργηση της επετηρίδας και το διαγωνισμό της ντροπής και θα διατελέσει πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Αδιορίστων Εκπαιδευτικών (ΠΕΑΕ). Παράλληλα θα εργαστεί, ως συμβασιούχος αρχαιολόγος στο Υπουργείο Πολιτισμού, στα εκπαιδευτικά προγράμματα. Μετά το διορισμό της ως φιλόλογου στη Μέση Εκπαίδευση θα εργαστεί στη Χίο και μετά στην Αθήνα, παραμένοντας ενεργή στο κίνημα των εκπαιδευτικών συμμετέχοντας ενεργά στις Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις. Μέλος της πολιτικής ομάδας Αριστερές Συσπειρώσεις από τη δημιουργία της το 1992 και μετά το 2003 της Αριστερής Ανασύνθεσης, θα έχει συνεχή δράση και στράτευση στην προσπάθεια για την ανασύνθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς και της κομμουνιστικής προοπτικής.

Για όλες και όλους μας που πορευτήκαμε μαζί της όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και για τους εκατοντάδες αγωνιστές με τους οποίους πάλεψε μαζί, αλλά και τους μαθητές της, ήταν στήριγμα, έμπνευση και πρότυπο στράτευσης, κριτικής σκέψης και δημιουργικότητας.

Στην οικογένειά της στέλνουμε τα πιο θερμά συλλυπητήρια, στο σύντροφό της, το Γιάννη, λέμε καλή δύναμη σε αυτή τη δύσκολη στιγμή και στο γιο της το Ρωμανό λέμε να είναι πάντα υπερήφανος για τη μητέρα του.

Εμείς, οι συντρόφισσες και οι σύντροφοί της από την Αριστερή Ανασύνθεση, την αποχαιρετούμε με ένα λυγμό αλλά και με μια σφιγμένη γροθιά και με την υπόσχεση ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με το ίδιο πάθος και την ίδια αφοσίωση ενάντια σε ό,τι χλευάζει τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας...

Αριστερή Ανασύνθεση

Προσθήκη: Η κηδεία θα γίνει τη Δευτέρα 12/01 στις 13.30 στο νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου